

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego UNITED STATES SEAFOODS – zgłoszenie nr 1 365 398

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2018 r. w sprawie R 817/2018-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Giulia Moi / Parlament Europejski

(Sprawa T-17/19)

(2019/C 93/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giulia Moi (Siddi, Italia) (przedstawiciel: adwokat M. Contini)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 listopada 2018 r., na mocy której została utrzymana w mocy decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 2 października 2018 r., która nakłada na Giulie Moi sankcję w postaci utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni ze względu na stosowany przez nią wobec dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych mobbing;
- tytułem żądania ewentualnego, w podważanym i niewiarygodnym przypadku nieuwzględnienia żądania głównego i bez uszczerbku dla ewentualnej skargi, uznanie wymierzonej sankcji dyscyplinarnej za nadmierną i nieproporcjonalną, a w konsekwencji zastąpienie jej sankcją przewidzianą w art. 166 lit. a) regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- w każdym razie nakazanie Parlamentowi Europejskiemu przyznania skarżącej odszkodowania ustalonego przez Parlament na zasadzie słuszności, polegającego na wypłacie kwoty 50 000 EUR – lub innej wyższej lub niższej kwoty uznanej za słuszną – oraz zobowiązanie Przewodniczącego do przekazania informacji publicznej na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego;
- orzeczenie w sprawie kosztów na jej korzyść.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca powołuje się na naruszenie zasady kontrydiktoryjności, prawa do rzetelnego procesu sądowego oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

1. Należy podkreślić niewystarczające podstawy wymierzenia sankcji dyscyplinarnej, wyraźnie uzasadnionej zwykłym odesłaniem do sprawozdania komitetu doradczego, który ze swej strony i bez żadnego uzasadnienia zakwalifikował zachowanie skarżącej jako „mobbing”, nie przedstawiając żadnych dowodów.
2. Jest poza tym oczywiste, że Prezydium skorzystało ze swych uprawnień w sposób wyraźnie błędny i w sposób oczywisty nadużyło władzy, ponieważ uwzględnione okoliczności faktyczne, które zostały przedstawione przez asystentów, wobec których miał być stosowany mobbing, nie mogą zostać zakwalifikowane jako mobbing w rozumieniu art. 12a regulaminu pracowniczego.
3. Prezydium z kolei popełniło błąd i przeinaczyło okoliczności faktyczne, których dotyczyła decyzja, w świetle definicji pojęcia „mobbingu” w rozumieniu art. 12a regulaminu pracowniczego. Przez mobbing rozumie się każde „niewłaściwe zachowanie”, które przejawia się poprzez zachowania, wypowiedzi ustne i pisemne lub gesty, które „powtarzają się lub mają charakter ciągły” i są podejmowane w sposób umyślny oraz godzą w osobowość, godność lub integralność fizyczną lub psychiczną danej osoby.
4. Biorąc pod uwagę tak zdefiniowane pojęcie mobbingu, z akt sprawy wynika, że zachowanie skarżącej nie stanowi w żadnym przypadku mobbingu oraz że ograniczona liczba zarzutów, wpisanych także w relatywnie bardzo krótki okres czasu, dotyczyła zadań wykonywanych przez asystentów oraz ich obecności w biurze, i jest wyrazem ich zemsty wobec skarżącej, obwinianej o to, że złożyła wniosek o ich zwolnienie.
5. Ponadto, żaden zewnątrz obserwator, posiadający zwykłą wrażliwość i znajomość specyficznego środowiska zawodowego członków Parlamentu i ich bezpośrednich współpracowników, nie mógłby stwierdzić, że zarzucane skarżącej zachowanie jest przesadne i naganne do tego stopnia, że narusza osobowość, godność albo fizyczną lub psychiczną integralność asystentów, o których mowa, biorąc również pod uwagę hojne wynagrodzenie wypłacane im przez Parlament.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Pablosky / EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Sprawa T-21/19)

(2019/C 93/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pablosky, SL (Madryd, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Tarí Lázaro)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: docPrice GmbH (Koblencja, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy mediFLEX easystep – zgłoszenie nr 15 730 898

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2018 r. w sprawie R 76/2018-4